

המבקש:

5
ע"י ב"כ עו"ד ליאוניד רובינוב
מרחה אריה שנקר 53 תל אביב
טלמקס: 03-5038205

- נ ג ד -

המשיבה:

ק"י ק'
על ידי ב"כ עו"ד נעמי לבנקרון
רח' החשמל 33 תל אביב
טלמון: 03-5602530 פקס 03-5605175

תגובת התובעת לבקשה לקיום ישיבת הוכחות נוספת

על פי החלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.5.05, מתכבדת בזאת ב"כ התובעת להגיש את עמדתה ביחס לקיומה של ישיבת הוכחות נוספת, כבקשת הנתבע:

1. התיק שבנדון הוגש ביום 1.10.02. מאז, חלפו למעלה משנתיים ומחצה. הסיכומים בתיק שבנדון הוגשו ע"י ב"כ התובעת בחודש אפריל 2005, וב"כ הנתבע אמור היה להגיש את סיכומיו בימים אלו ממש.
2. היום, מבקש הנתבע לקיים ישיבת הוכחות נוספת, ולהציג בה שתי ראיות נוספות: האחת, תצהיר של חברו, אשר לדבריו עשה שימוש בתובעת כ"נערת ליווי", והשנייה - הודעתה של התובעת במשטרה.
3. התובעת תטען, כי ישנה מידה בלתי מבוטלת של עזות מצח בבקשתו ונימוקיו של הנתבע, וזאת מן הנימוקים הבאים:

כללי

4. הנתבע מנסה פעם נוספת לחזור בו מהודאתו בהליך הפלילי, ולטעון כי לא סחר בנאשמת. ב"כ התובעת סבורה כי יש כאן ניסיון נוסף לזרות חול בעיני בית המשפט: שכן, מעת שנאסף די חומר בידי המשטרה לצורך הגשת כתב אישום בידי הפרקליטות, ומעת שבית המשפט הרשיע את הנאשם על סמך הודאתו שלו, לא ראוי כי תשמע, שוב ושוב, טענתו של הנתבע ביחס לניקיון כפיו. מעת שמודה אדם כי סחר באדם אחר ומורשע בכך, הסוגיה הראויה להידון במסגרת ההליך האזרחי הינה סוגיית כימות הנזק, ולא טענות הנתבע כנגד עצם הרשתו, אשר מקומן במסגרת ערעור פלילי, אותו בחר הנתבע שלא להגיש בעיתו.

"הגנת ראיות"

5. מעשיו של הנתבע בהגשת בקשה מעין זו, לטעמה של הח"מ, חמורים במיוחד. הנתבע במעשיו מגניב ראיות אל החומר המונח בפני בית המשפט הנכבד, במקום להגיש סיכומים בכתב, כפי שאמור היה לעשות.

יש לציין כי הרציונל החל על "הגנת ראיות" לסיכומים חל גם על העניין שבפנינו, שכן בית משפט נחשף לראיה בשלב הסיכומים, מבלי שהוגשה ונתקבלה בקשה כדין. בהגישו את הראיות באופן זה, למעשה, מאלץ הנתבע את בית המשפט להיחשף אל הראיות החדשות, בשלב הגשת הסיכומים, ומבלי שקיבל את רשותו של בית המשפט הנכבד.

לעניין הגנת ראיות ר' :

- י. זוסמן, סדר הדין האזרחי, מהדורה שישית, סעיף 660 הטקסט המתייחס לה"ש 629 א' בעמוד 799
- עא 92 / 70 כהן ניסים נ' בנק דיסקונט בע"מ ואח' [פדאור (לא פורסם) 89 (3) 69], עמוד 3
- עא 87 / 226 אחמד זועביני עבוד ניקולא מג (1) 714, עמוד 715

נפקות היותו של הנתבע עצור במהלך חלק מן הדיונים בתיק

6. התיק שבנדון הוגש, כאמור, לפני כשנתיים וחצי. לאורך כל התקופה בה התנהלו ההליכים המשפטיים, היה הנתבע מיוצג נאמנה בידי עורך דין; כך שלעובדת היותו של הנתבע במעצר אין כל נפקות שהיא, שכן זכויותיו נשמרו בקפידה בידי עורך דינו.

7. יש לציין כי המחוקק לקח בחשבון אפשרות שבה הליך אזרחי מנוחל כנגד אסיר, וקבע תקלות מסוימות בנושא זה, כגון הזמנת עדים שתשולם מאוצר המדינה (סי' 181 לתקסד"א, התשמ"ד (1984):

"בעל דין אסיר המבקש הזמנה לעד ולשכת סעד מעידה שאין ביכולתו אותה שעה להבטיח כיסוי הוצאות העד, רשאי בית המשפט או הרשם לדרות את התשלום הנדרש ושכר העדים והמומחים והוצאותיהם ישולמו מאוצר המדינה; סכומים ששולמו כאמור יראו אותם כאילו היו אגרת בית משפט שנדחה תשלומה ותקנות בית המשפט (אגרות), התשל"ו-1976, יחולו עליהם בשינויים המחוייבים לפי העניין".

8. מעת שמומן ייצוגו של הנתבע על ידי אוצר המדינה, והתאפשרה אף הזמנת עדים שתמומן בידי המדינה, אין לנתבע לחלץ אלא על עצמו על שהתמהמה בהצגת עדיו או ראיותיו.

מנו הכלל אל הפרט - "חומר הראיות הנוסף" שהוגש

9. הנתבע הגדיל עשות, והגיש את הודעתו במשטרה ברוסית, תוך שהוא מצטט משפטים מסוימים בלבד, העולים בקנה אחד עם טענותיו, בלי שבית משפט יוכל לראות את ההקשר הנרחב שלהם. אף אם יחליט בית המשפט הנכבד לקבל ראיות נוספות אלו, הרי שעל הנתבע להגיש את כל חומר החקירה, כאשר הוא מתורגם לשפה העברית, כמקובל.

10. בבקשה אין כל הסבר מדוע הראיות החדשות מוגשות רק עתה; חומר הראיות קיים בידי המשטרה מזה כארבע שנים, ואף ניתן להניח כי היה בידי עורך הדין שייצג את הנתבע בהליך הפלילי.

11. כמו כן, בתצהיר הנוסף שהוגש כתוב כי הנתבע והמצהיר מכירים מזה שנים רבות, ולא נותר אלא לתחות כיצד לא עלה נושא התביעה בשיחות בין השניים בעת התנהלות המשפט, אלא, באורח פלא, רק לאחר שראה הנתבע כי לא יהא בידי התובעת להגיע לישראל, על מנת להפריך טענות השואא אשר יעלה. יתירה מזו, לא ברור מדוע לא טרח הנתבע לעשות שימוש בעדות זו בחליך הפלילי, ולו גם רק בעת הטיעונים לעונש, שכן עדות זו, לשיטתו, הייתה פועלת לטובתו.

סוף דבר

12. "הראיות הנוספות" המוגשות על ידי הנתבע מוגשות בחוסר תום לב מוחלט, רק לאחר שנודע לנתבע, באופן סופי ומוחלט, כי אין סיכוי שהתובעת תבוא להעיד, הוא "שולף" לפתע פתאום את שפניו המפוקפקים מן הכובע.

13. יתירה מזו: התובעת תטען, כי אף אם היה שמץ של אמת בטענות הנתבע, הרי שהחוק בישראל איננו אוסר על עיסוק בזנות, כאשר הוא נעשה לפי רצונו של האדם העוסק בכך; אך החוק ללא ספק אוסר על סחר בבני אדם, עבירה בה הורשע הנתבע זה מכבר, ואף ריצה עונש מאסר בגינה.

14. לאור האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את בקשתו של המבקש, וכן להורות על תשלום הוצאות לבי"כ התובעת, בשל בקשת סרק זו, ובשל הניסיון הראוי לגנאי להכפיש את התובעת באופן זה.

15. לחילופין, באם יחליט בית המשפט הנכבד לקבל את בקשת הנתבע, ולאפשר לו להגיש ראיות נוספות, יתבקש בית המשפט להורות על אלו:

- א. הגשת כל חומר החקירה המשטרתי בתיק שבנדון, כשהוא מתורגם לעברית.
- ב. להורות על הגשת תצהירו של המצהיר בשנית, כשבו מפורטות נסיבות היכרותם של המצהיר והנתבע, והסיבה לעיכוב בהגשתה של ראייה זו.

נעמי לבנקרון, עו"ד
בי"כ התובעת